

ПЕРСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ

Головне призначення перспективного (прогнозного) аналізу оборотних активів полягає в тому, щоб шляхом попереднього вивчення сформованих тенденцій, які характеризують їх поточний стан, обґрунтувати значення ключових показників, що визначають їх стан і фінансову стійкість підприємства в майбутньому, з позиції відповідності цілям розвитку підприємства в умовах зміни зовнішнього і внутрішнього середовища і під впливом прийнятих рішень.

Практичне значення прогнозного аналізу полягає в тому, що він дозволяє:

- сформувати інформаційну базу управління оборотними активами, дати об'єктивну оцінку їх стану і структури, тенденцій і перспектив розвитку. Прогнозний фінансовий аналіз підприємства має бути заснований на систематичному накопичуванні інформації про положення підприємства і його діяльність за минулий період, включаючи такі основні дані, як: виручка від реалізації, виробничі запаси і запаси готової продукції, середній термін їх зберігання і частка в оборотних активах підприємства, виробничі інвестиції, грошові операції, співвідношення доходів і витрат, постачальники і умови розрахунків з ними, графік погашення боргових зобов'язань, товарообмінні операції, стан власного капіталу і його можливий ріст, структура позикових засобів та ін.;

- підвищити ефективність керування оборотними активами;

- завчасно визначити наскільки основний напрямок передбачуваного обсягу і структури оборотних активів відповідає генеральним задачам, які стоять перед підприємством;

- вчасно оцінити, наскільки прогнозні показники обсягу і структури оборотних активів відповідають внутрішнім можливостям підприємства і умовам зовнішнього середовища; запобігти неефективному використанню ресурсів, охарактеризувати перспективи росту.

Інформаційна система перспективного аналізу складається з підсистем оперативної, стратегічної та прогнозної інформації.

Нами запропоновано змішаний підхід до прогнозування оборотних активів, який передбачає прогнозування статей звітності, виходячи з тенденцій зміни основного показника (доходу від ре-

алізації товарів), обліку особливостей формування кожної статті звітності і подальшого коригування отриманих результатів, виходячи з динаміки окремих, найбільш значимих статей, що характеризують необхідний для отримання даного доходу показників економічного потенціалу підприємства (абсолютні величини активів, власного капіталу, зобов'язань) та взаємозв'язків між ними. Такий підхід, на нашу думку, з одного боку запобігає численним помилкам, що виникають за умови застосування прогнозування статей звітності виходячи з тенденцій змін основного показника, а з другого дозволяє на першому етапі побудови моделей фінансових звітів уникнути зайвої деталізації звітних статей.

*Л. В. Овод, ст. викладач,
ХНУ, м. Хмельницький*

РЕАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПЦІЙ АМОРТИЗАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

В сучасних умовах господарювання одним з найважливіших факторів, що визначають ефективність діяльності підприємства та держави в цілому, є покращання використання основних засобів. Удосконалення методів управління і надання підприємству повної самостійності у способах використання засобів праці, необхідність їх швидкого оновлення суттєво змінили роль і місце амортизації серед інших фінансових джерел. Отже, побудова ефективної амортизаційної політики вимагає прийняття певних управлінських рішень щодо шляхів і порядку використання засобів праці.

Огляд літературних джерел дає підстави стверджувати, що існує кілька концепцій амортизації, кожна з яких досить різнобічно впливає на побудову обліку суб'єктів господарювання. Але при визначенні суті амортизації для практичної її реалізації на сучасних підприємствах можна виділити наступні концепції:

1) правову (яка дає право і можливість підприємству вибору та побудови власної амортизаційної політики за наявності певних обмежень);

2) економічну (яка базується не тільки на врахуванні реальних витрат підприємства, а й втрачених можливостях);

3) фінансово-облікову (яка дозволяє правильно списати понесені витрати і накопичити кошти для оновлення засобів праці;